

El *tasazo*, on estaven vostés quan Rajoy imposà el *tasazo* als agricultors del sud d'Alacant? (*Aplaudiments*) Callats estaven vostés.

I també seguirem defensant que es derogue eixe *tasazo*, perquè, efectivament, està en joc el camp. El camp d'Elx, el camp de la Vega Baja, i també l'aigua de boca de molts llocs.

I si alguna cosa ha caracteritzat este govern, és que la nostra defensa és dels hòmens i dones que viuen en esta comunitat. Al contrari que vostés, que quan la senyora Cospedal va pactar amb el govern de Rajoy minvar el caudal, també estaven vostés calladets. (*Aplaudiments*) Nosaltres, abans i ara, anem a seguir defensant els alacantins i alacantines. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Continuarem amb la sessió de control. Ara, la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís... Hi ha una alteració (*Rialles*). Formularà el síndic del grup, l'il·lustre diputat Fran Ferri.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Puig, últimament es parla molt de *buenismo*, com si fora alguna cosa roïn. Diuen que es *buenismo* condemnar que es mate a famílies senceres en Gaza, diuen que es *buenismo* defensar o estar al costat d'aquells que salven els xiquets de morir ofegats a Ceuta. Alguns li diuen *buenismo* simplement, o senzillament, a allò que és per a mi la humanitat. Els valencians sempre estarem al costat de la humanitat, al costat bo de la història. De la gent que pateix, de la gent que practica la humanitat i la solidaritat. (*Aplaudiments*)

I hui, mire, li preguntem des de Compromís quina valoració fa el Consell de l'impacte del 15-M en les polítiques públiques valencianes, com ara, la lluita contra la corrupció i la desigualtat. Per estes dates, fa deu anys teníem les places i els carrers dels nostres pobles i ciutats plens de gent. Alguns els anomenaven indignats, però realment el que eren era gent que havia passat de la indignació a l'acció.

Deu anys després, les nostres places i els nostres carrers ja no tenen acampades, però molts dels motius que els van portar a indignar-se continuen. Les raons de passar a l'acció estan més vigents que mai. Fa deu anys, a les places es cridava «No había pan para tanto chorizo». I, malauradament, dia rere dia comprovem quanta veritat n'hi havia en eixa frase, quanta corrupció hem viscut en esta terra i en el conjunt de l'estat.

La corrupció dels consellers del govern popular, del govern del PP, i de presidents de diputacions, també del Partit Popular. Consellers i presidents de diputacions que han

acabat en la presó. La corrupció dels presidents de la Generalitat Valenciana, també del Partit Popular, que han acabat investigats o fins i tot condemnats. La corrupció en els ajuntaments, com el de València, també durant l'etapa del Partit Popular, i de la qual estos dies estem coneixent un altre trist exemple.

I alguns i algunes encara s'entesten en traure pit d'aquell model. D'aquell model de constructors sense escrúpols i polítics sense vergonya. (*Aplaudiments*) Fins i tot, recentment hem conegut que el grup municipal del Partit Popular de València, ací la seua líder, ha fitxat la neboda de l'exalcaldessa, una senyora que està també imputada en esta xarxa de comissions i de corrupció. (*Veus*) Venen...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

El senyor Ferri Fayos:

...amb l'argument que «el PP ya ha pagado con creces sus errores del pasado». Però que ens volen dir? Ens volen dir que el Partit Popular és la víctima dels casos de corrupció? Nosaltres ho tenim clar: les víctimes de la corrupció del Partit Popular han sigut els valencians i les valencianes. (*Veus*) Parafrasejant el senyor Ibáñez... (*veus*) El pitjor *sablazo*...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor Ferri Fayos:

...que han tingut els valencians i les valencianes ha sigut la corrupció del seu partit. (*Aplaudiments. Veus*)

I, mire, jo entenc que algunes estan en primàries americanes o congressos a la Búlgara, i alguns es pensen que, de cara als seus militants, han de defensar un model de corrupció i de *mangarrufes*; però, quan fan això, el que estan fent és insultar els valencians i les valencianes que han sigut víctimes d'eixe robatori.

No es pot esborrar tanta vergonya com hem passat amb tanta facilitat. No poden pretendre que oblidem tanta corrupció només perquè tenen algun candidat incòmode, reivindicant el seu legat. En altres paraules, quan parlem de corrupció, «no poden posar portes al Camps».

Però, senyor president. El moviment del 15-M també deia una cosa molt important, i és que el bipartidisme no era la solució, sinó que era part del problema. I ara, fins i tot s'investiga si part de l'oposició també estava comprada pels constructors corruptes.

Per això, des de Compromís no ens cansarem els governs de coalició, com el govern del Botànic, o l'actual Ajuntament de València. Els parlaments amb més veus i més ulls, amb institucions liderades per partits diferents, amb treball compartit; amb més ulls, més veus, més braços per a treballar pels valencians i les valencianes. Tot i que de vegades es pense que és més difícil arribar a acords o més difícil gestionar quan n'hi han més partits en el govern o més partits en l'oposició, perquè, el més important, no és fer les coses fàcils, és fer les coses bé.

I, finalment, un altre dels encerts del 15-M és quan apunten els que de veritat mouen els fils de les injustícies: la gran banca i els seus representants a les institucions. Miren, estes setmanes ho estem veient. La mateixa gran banca que s'ha beneficiat de grans rescats, de milions i milions d'euros públics, són els mateixos que ara mateixa estan tirant a milers de persones al carrer. Els mateixos que estan acomiadant els seus treballadors són els mateixos que s'han pujat els salaris de forma astronòmica, el senyor Goirigolzarri cobrarà fins a dos milions d'euros, triplicant el seu salari actual.

Com s'explica això? Com s'explica que l'estat haja recuperat només 3.000 milions dels 24.000 que va injectar en Bankia? Com s'explica que després de tot això no s'haja aprofitat per a fer una banca pública i un parc d'habitatges socials? Com s'explica que es tiren a 1.200 persones al carrer o es tanquen 2.000 oficines? Com s'explica que repartisquen *sueldazos* i *bonus* mentre tiren a esta gent al carrer? Com no es pot explicar, el que hem de fer és dir prou. Ja està bé de tanta vergonya.

Senyor president, senyories, els anuncie que des del Grup Parlamentari Compromís presentarem una iniciativa per a limitar el sou dels banquers mentre estan tirant a la gent al carrer.

Perquè, senyor president, tenim clara una cosa. El millor homenatge que li podem fer hui al 15-M és eixe: seguir lluitant contra l'avarícia, la desigualtat i la injustícia.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta, per part del síndic del Grup Parlamentari Compromís, escoltarem la resposta del president del Consell, a qui done ja, en este moment, la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

El *buenismo* és intentar comprendre, empatitzar amb els que patixen. Imagine's, en qualsevol cas, si és millor una certa

ingenuïtat o el *malismo*, el cinisme. Crec que, en qualsevol cas, sempre és bo apostar pel *bonisme*. (Aplaudiments)

Com vosté sap, l'arribada al govern del Botànic, ara fa sis anys, suposà un canvi radical en les prioritats públiques del Consell. Un nou govern de progrés que va donar un cop de timó per tal de posar les persones en el centre de l'acció política i posar fi a la política de retallades, a governar d'esquena a l'interés general i a augmentar la sutura de la bretxa social, que havia provocat una enorme desigualtat.

La crisi financera de finals de la primera dècada del segle va ser terrible, encara la estem patint. Però jo crec que si hi ha una cosa esperançadora és, precisament, la resposta diferent que s'ha donat a una crisi més greu encara que aquella. I eixa és, crec, l'acció fonamental, el canvi de mirada. Ho ha fet Europa i ho ha fet també el govern valencià.

En concret, saben que l'escenari que ens trobarem, després de vint anys de govern de la dreta... Trobarem una sanitat pública abandonada i assetjada pels agressius experiments privatitzadors, un oblit de les polítiques socials cap als més vulnerables, una educació pública amb poca decència i molts barracons. En eixos tres pilars s'havia patit una retallada històrica, no només culpabilitzada pel que havia fet el Partit Popular ací, sinó realment també per una atmosfera de polítiques neoliberals que hi havia tant a Europa com a Espanya.

Però esta és la resposta que es va donar per part del govern valencià, en un moment que era molt greu per a milers de persones, més greu, fins i tot, que en estos moments, molt més, perquè hi havia menys capacitat de resposta. I l'*austericidi*, les privatitzacions i les retallades van ser una resposta que va generar frustració, desigualtat i desencant polític. I ahí naix, naix un rebuig d'indignació, promogut fonamentalment per joves, però també per majors, i ahí estava la reacció del que significà el 15-M.

Enfront d'estes polítiques, el Consell del Botànic inicià un camí de recuperació amb tres objectius fonamentals. La reparació de tots els drets que s'havien acabat, s'havien retallat; la reconstrucció econòmica i social i, finalment, la proposta de renaixement de la Comunitat Valenciana. Eixa aliança amb el poble valencià obrí un camí de justícia social i progrés de la comunitat, amb tres eixos fonamentals: el sanitari, l'educatiu i la protecció social.

En el sanitari, recuperant la sanitat universal, eliminant el copagament farmacèutic i incrementant un 40 % el presupost des de 2015. En l'educatiu, augmentant la plantilla docent, les places gratuïtes de dos a tres anys i duplicant les beques universitàries. I en polítiques socials, impulsant la dependència, amb un 158 % més de beneficiaris, multiplicant per nou la dotació de renda d'inclusió i reduint la taxa de pobresa i exclusió un 6 % entre el 2015 i el 2019.

Senyor Ferri, hem recorregut un camí de recuperació, de recuperació de drets i també de lluita contra la corrupció. I en la lluita contra la corrupció li posaré tres exemples. Un dels objectius del govern del Botànic va ser retornar als valencians i les valencianes els diners furtats per les trames corruptes.

Amb esta finalitat, posàrem en marxa una unitat de recuperació d'actius. Fins ara, hem recuperat set milions d'euros, però

després de l'última sentència de l'Audiència Nacional sobre el cas de les pantalles de la visita del Papa, arribarem a deu milions d'euros de diners públics recuperats per als valencians.

En segon lloc, també hem superat el temps de l'opacitat del control al govern. Este és el govern que més ha contestat, que més ha donat la documentació demanada. 22.000 sol·licituds, un 50 % més que en l'última legislatura. Hem enfortit les eines de fiscalització i transparència, posant en marxa una conselleria específica i un portal per a garantir l'accés a la informació, un sistema d'alertes, l'agència antifrau o mesures de control i publicació de totes les despeses.

Per això, un informe recent de la Unió Europea sobre l'impacte de la corrupció en l'economia posa a la Comunitat Valenciana com a exemple en la lluita contra les pràctiques corruptes.

Senyor Ferri, ara també estem patint els efectes d'una crisi econòmica greu, derivada de l'emergència sanitària. Però, en este cas, la resposta, com li deia, ha estat diferent. I ha estat diferent perquè, a més a més, darrere d'este govern n'hi ha un concepte del que són els valors fonamentals d'una societat, i eixos valors fonamentals d'una societat han d'estar sempre lligats a la justícia social. Això ho va dir fa cinc segles Lluís Vives: «no hi ha llibertat sense justícia social». I això és el que este govern, amb totes les dificultats, farà.

Li podem dir esperit del 15-M. Jo crec que tots compartim que nosaltres, a la resposta al 15-M, li diem Botànic.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies

Continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, formularà la síndica del grup, la il·lustre diputada Ruth Merino.

Quan vosté...

La senyora Merino Peña:

Gracias, presidente.

Señor Puig, recientemente el Gobierno de España ha enviado a Bruselas el Plan de recuperación, transformación y resiliencia. Son más de dos mil folios con los deberes que tenemos que hacer los españoles para justificar los 140.000 millones que recibiremos. 212 medidas plagadas de eufemismos tras los que se esconden, como no podía ser de otra forma, tratándose de un gobierno de izquierdas, toda una batería de subidas de impuestos.

Medidas como la eliminación de la tributación conjunta, ese hachazo a las familias, ese globo sonda que antes de empezar a levantarse del suelo, debido a las críticas, ha sido ya quitado del panorama. Otro mazazo más a la ya endeble credibilidad del señor Sánchez.

Pero hay muchas más subidas de impuestos en este plan, que se unirán a las ya aprobadas desde que gobierna la izquierda y la extrema izquierda. Por ejemplo, recientemente tenemos el palo fiscal de los últimos Presupuestos Generales del Estado: IRPF, planes de pensiones, patrimonio, bebidas azucaradas, la tasa Tobin, la tasa Google y el diésel.

En la Comunidad Valenciana, además, hemos tenido subida extra, en renta y en patrimonio. Una subida que, desde Ciudadanos, como saben, intentamos evitar que se produjera. Estamos aún en medio de una gravísima crisis económica de la que nos costará mucho salir. Decenas de miles de familias, de empresarios y autónomos arruinados o al límite.

Por eso quería preguntarle, señor Puig, ¿cómo cree que afectarán las próximas subidas de impuestos a la economía de los valencianos?

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada exposada la pregunta, escoltarem la primera resposta per part del president del Consell, al qual done, des d'este moment, la paraula. President, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Merino.

Lo que hasta el momento sabemos es que el Gobierno de España ha anunciado que va a plantear una reforma fiscal y para eso, además, ha convocado a un grupo de expertos, y, desde luego, nosotros queremos también participar y dar nuestra opinión. Porque de lo que se trata fundamentalmente es de conseguir una fiscalidad que dé cobertura a las necesidades que tiene el mantenimiento del estado del bienestar y un gobierno que ayude a la reactivación económica.

Y, por tanto, lo que sí que parece lógico es que haya una actualización fiscal. Porque aún hay, en estos momentos, y se sabe por cualquier persona, hay una falta de equidad importante, y no se está cumpliendo el principio constitucional de la progresividad.

Por tanto, es evidente que se necesita una reforma fiscal y es fundamental que se haga, y que se haga de una manera disruptiva, si es necesario, porque han cambiado mucho las condiciones. Y hay empresas en estos momentos, grandes corporaciones, que pagan muy poco, aportan muy poco teniendo grandes beneficios. Por tanto, es lógico que haya ese *ajornamiento* de carácter fiscal.

Pero, mientras tanto, lo que sí que podemos decir es qué ha hecho el Gobierno de España respecto a la Comunitat Valenciana desde el punto de vista económico y de apoyo, de apoyo a la sociedad, no apoyo al gobierno: apoyo a la